

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΠΙΤΑΧΥΝΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝΙΩΝ

**“Το να μαθαίνεις χωρίς επιθυμία,
σημαίνει να ξεμαθαίνεις να επιθυμείς”**

(Ραούλ Βανεγκεμ)

Πανεπιστήμιο: παρακολούθησε στο αμφιθέατρο, παράδωσε την αναφορά του εργαστηρίου, βρες σημειώσεις, διάβασε υπό πίεση και χωρίς ενδιαφέρον πριν την εξεταστική, πέρα το μάθημα, πάρε το πτυχίο και νιώθε τύψεις αν δεν κάνεις σωστά κάτι από αυτά. Αυτή είναι η ακαδημαϊκή πραγμάτωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα στους φωτεινούς «ναούς της γνώσης».

Είναι κοινή η διαπίστωση πως η συντριπτική πλειονότητα των φοιτητών αντιλαμβάνεται τις σπουδές ως μία καταπιεστική, υποχρεωτική και βαρετή διαδικασία. Αυτό γίνεται φανερό και από το γεγονός, για παράδειγμα, ότι ενώ κάθε χρόνο τις πρώτες εβδομάδες στα μαθήματα των πρωτοετών τα αμφιθέατρα είναι γεμάτα, πολύ σύντομα, μόλις αυτοί αντιληφθούν ότι δεν είναι υποχρεωμένοι να παρακολουθούν όπως στο σχολείο, τα αμφιθέατρα αδειάζουν.

**I Was Born
Intelligent,
But Education
Ruined Me.**

Αυτή η κατάσταση είναι αναμενόμενη, εφόσον η εκπαιδευτική διαδικασία, η οποία δεν καθορίζεται από τους άμεσα ενδιαφερόμενους (τους φοιτητές), εδράζεται στην ανωτερότητα του καθηγητή-κάτοχου της γνώσης, την παθητικότητα και την πειθαρχία, και σε τελική ανάλυση είναι αποσυνδεδεμένη από τις ανάγκες και τις επιθυμίες των φοιτητών για γνώση και δημιουργία. Μ' αυτόν τον

τρόπο βιώνουμε μία αλλοτρίωση, κατά την οποία η συνεργασία και η αλληλεγγύη αντικαθίστανται από τον ανταγωνισμό, η βαθμοθηρία και ο ωφελιμισμός παραγκωνίζουν

τη δίψα για γνώση και συλλογική δημιουργία, και η ελευθερία τελικά συνθλίβεται υπό το βάρος αμέτρητων καταναγκασμών.

Εκπαίδευση και κοινωνία

Τα κύρια γνωρίσματα της θεσμικής εκπαίδευσης αντανakλούν τα βασικά χαρακτηριστικά μίας κοινωνίας, δεδομένου ότι ο ρόλος της εκπαίδευσης είναι η διαιώνιση της κοινωνικής πραγματικότητας, αφενός μεν με την κατάλληλη προετοιμασία του απαραίτητου ανθρώπινου δυναμικού, αφετέρου δε με την εμφύσηση σ' αυτό των κυρίαρχων θεσμών, αντιλήψεων και πρακτικών. Στην περίπτωση μας, γίνεται κατανοητό ότι η αστική εκπαίδευση, που σαν κύριο και τελικό σκοπό έχει την αναπαραγωγή του συστήματος, θα λειτουργεί ιεραρχικά και καταναγκαστικά, κατακερματίζοντας τη γνώση και μην αφήνοντας παρά επιφανειακά περιθώρια ψευδοελευθερίας, αφού αποσκοπεί στην διαπαιδαγώγηση των αυριανών αφεντικών, αποδοτικών και υπάκουων υπαλλήλων, νομοταγών υπηκόων και καλών καταναλωτών.

Δημιουργώντας κάτι Άλλο στο σήμερα

Βιώνοντας αυτήν την κατάσταση, επιλέξαμε να δράσουμε ως ενεργά υποκείμενα και να προσπαθήσουμε να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας. Θελήσαμε να κάνουμε μία κίνηση που αποσκοπεί να ξεπεράσει τα όρια της απλής καταγγελίας και διαμαρτυρίας για το υπάρχον, και να μπει στη διαδικασία να χτίσει κάτι Άλλο, κάτι καινούριο. Μία προσπάθεια για τη δημιουργία ενός χώρου και χρόνου, όπου δεν υπάρχουν δάσκαλοι και μαθητές και όπου όλοι κι όλες θα κατακτούμε συλλογικά και αλληλέγγυα τη γνώση, θα μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο και θα δραστηριοποιούμαστε δημιουργικά, προσπαθώντας να αντιθεθούμε στις ανταγωνιστικές και εξουσιαστικές σχέσεις. Μία ριζοσπαστική αντιπρόταση για τον τρόπο με τον οποίο κοινωνικοποιούμαστε, μαθαίνουμε και ζούμε, ως ένα κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για ελευθερία σε όλα τα επίπεδα.

Το πέραςμα στην πράξη έγινε πριν από κάποιους μήνες, με την κατάληψη ενός εγκαταλελειμμένου επί σειρά ετών κτηρίου εντός της Πολυτεχνειούπολης, στη γωνία των οδών Κοκκινοπούλου και Κατεχάκη. Πρόθεσή μας είναι το πάλαι πότε αντλιοστάσιο, αφενός να επιστεγάσει εγχειρήματα αυτομορφωτικού χαρακτήρα, αφετέρου να αποτελέσει «νησίδα» αυτοργανωμένης και συμμετοχικής κοινωνικοποίησης και δημιουργίας. Η διαχείριση της κατάληψης γίνεται από ανοιχτή συνέλευση, συνδιαμορφώνοντας και συναποφασίζοντας μέσα σ' ένα πλαίσιο συνεργασίας και αλληλεγγύης. Ο κατειλημμένος χώρος λειτουργεί αντιιεραρχικά και αντιεμπορευματικά, δεν σχετίζεται με κόμματα και εξουσιαστικούς θεσμούς και είναι απόλυτα ανοιχτός σε όσους-ες επιθυμούν να συμμετάσχουν και να συμπράξουν, εφόσον δέχονται τα παραπάνω ελευθεριακά χαρακτηριστικά του εγχειρήματος.

Ιδέες και δραστηριότητες

Μερικές από τις ιδέες για αξιοποίηση του χώρου είναι η κατασκευή εργαστηρίων τεχνολογικής (ανοιχτό λογισμικό, κατασκευή ανεμογεννήτριας, ηλεκτρονικά, ασύρματα

δίκτυα) καθώς και τεχνικής φύσης (ξυλουργική, κεραμοποιία). Ήδη στην οροφή της κατάληψης έχει τοποθετηθεί αυτοσχέδια ανεμογεννήτρια. Κάποιες άλλες προτάσεις είναι η δημιουργία κήπου με βιολογικές καλλιέργειες, η λειτουργία δανειστικής βιβλιοθήκης και αυτοδιαχειριζόμενου καφενείου, η επισκευή και ο δανεισμός ποδηλάτων, το DIY (Do It Yourself) – Reuse (επαναχρησιμοποίηση / ανακύκλωση συσκευών-αντικειμένων), προβολές και συζητήσεις. Αυτές είναι μερικές μόνο από τις ιδέες που έχουν κατατεθεί και οποιαδήποτε άλλη πρόταση είναι καλοδεχούμενη και επιθυμητή.

Αποτελεί ουσιαστικά ένα εγχείρημα πολιτικό στη βάση του, που αποσκοπεί να διερευνήσει και να δημιουργήσει απαντήσεις στον εμπορευματικό "πολιτισμό", βοηθώντας εμάς τις/τους ίδιες/ους και προπαγανδίζοντας στον κόσμο γενικότερα, πως έχουμε τη συλλογική δυνατότητα και δύναμη να απεγκλωβιστούμε από τις εξαρτήσεις ενός εμπορευματικού - καταναλωτικού τρόπου ζωής, σχεδόν σε κάθε τομέα της ζωής μας, δημιουργώντας πολλά απ' όσα χρειαζόμαστε για να ικανοποιήσουμε άμεσα αρκετές από τις καθημερινές μας ανάγκες, αντιτιθέμενοι με αυτόν τον τρόπο στις κατεστημένες δομές της παραγωγής και της κατανάλωσης.

Καταστολή και συνέχιση της δράσης

Από τη στιγμή που η πρυτανεία ανακάλυψε το εγχείρημά μας, τάχθηκε εναντίον του και δύο φορές μέχρι στιγμής προσπάθησε να μας αποτρέψει κλείνοντας την είσοδο της κατάληψης, τη δεύτερη φορά μάλιστα χτίζοντας την. Φαίνεται πως η πρυτανεία προτιμά να υπάρχουν εντός της πολυτεχνειούπολης χώροι καταδικασμένοι σε εγκατάλειψη για δεκαετίες, από ότι ζωντανοί χώροι δημιουργίας και αμφισβήτησης. Φυσικά δεν πτοούμαστε και

συνέχιζουμε ακάθεκτοι με περισσότερο πείσμα, χωρίς να αναγνωρίζουμε κανένα δικαίωμα στην πρυτανεία να μας απαγορεύει να διεκδικούμε τη διαμόρφωση της καθημερινότητάς μας με τους δικούς μας όρους. Πόσο μάλλον σε μία πρυτανεία που το μόνο που ξέρει να κάνει είναι να απειλεί με lock-out, να αμπαρώνει πύλες και να επιχειρεί να μετατρέψει την πολυτεχνειούπολη σε ένα στείρο ακαδημαϊκό campus. Θεωρούμε ότι κάθε ελεύθερος χώρος, προκειμένου να είναι όντως ελεύθερος, πρέπει τόσο να καλύπτει τις ανάγκες και τις επιθυμίες εκείνων που τον χρησιμοποιούν όσο και να διαχειρίζεται από τους ίδιους, κι ακόμα περισσότερο όταν πρόκειται για έναν πανεπιστημιακό χώρο που έχει τόσες προοπτικές για ανάπτυξη ριζοσπαστικών, εναλλακτικών μορφών ατομικής και συλλογικής δράσης, για κοινωνικοποίηση και δημιουργία.

Δεν θα ζητήσουμε άδεια για να είμαστε ελεύθεροι !

www.eleftheronio.org

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΠΙΤΑΧΥΝΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝΙΩΝ

Ένας ανοιχτός χώρος για την επανεύρεση της χαράς της γνώσης
για τη μάθηση της ελευθερίας
για τη συλλογική δημιουργία

Ένα εργαστήριο ελεύθερου πειραματισμού και αμφισβήτησης
στη καρδιά του στείρου και καταπιεστικού πανεπιστημίου

ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

DIY κατασκευές

ελεύθερο λογισμικό

φυσική καλλιέργεια

εργαστήρια

προβολές

βιβλιοθήκη

συζητήσεις

Εντός της πολυτεχνειούπολης, γωνία κατεχάκη & κοκκινοπούλου
(30 μέτρα από πύλη κοκκινοπούλου ακολουθώντας το κόκκινο μονοπάτι)

www.eleftheronio.org